

forekommer mig nemlig, at disse Bygninger ville blive saa kostbare og ligge paa Grunde, der ere saa kostbare, at det er tvivlsomt, om ikke Udgifterne til Gjennemførelse af denne Foranstaltning ville blive saa store, at de ikke staa i det rette Forhold til det Udbytte, der kan ventes af disse Foranstaltningers Gjennemførelse. Da nu hele den store Plan om Udvidelsen af Kjøbenhavns Havn, om Anlægget af den paatænte Havn ved Kalkbrænderiet og om Anvendelsen af alle de Arealer, der indvinderes der, endnu er et Spørgsmaal, der er saa lidet modent, og der endnu staar saa meget tilbage at gøre, inden man kan komme til den rette Klarhed saavel om Pladsens Anvendelse i dens store Almindelighed som i Særdelshed om dens Anvendelse i det Enkelte, forekommer det mig, skjøndt jeg ikke vil paastaa, at jeg har noget indgaaende Kjendskab til disse Forhold, at det vil være noget for tidligt at bestemme sig for Anvendelsen af saa store Udgifter, som det vil medføre at kjøbe de Classenfte Bygninger, og at man derfor burde overveie, om man ikke lige saa hensigtsmæssigt kunde indrette disse Frilagre paa andre Pladser, naar hele den store Plan om Havns Udvidelse mere nærmer sig sin Fuldbendelse. Det er muligt, at det, som jeg her siger, er meget uklart, jeg kjender som sagt langt fra tilstrækkelig til Forholdene; men jeg har ikke skjønnet rettere, end at jeg maatte ytre min Tvivl om Hensigtsmæssigheden af den Foranstaltning, som den høitærede Finantsminister udtalte sig om.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem, der nu satte sig, fremdrog jo to Spørgsmaal, af hvilke det ene angik Skyldsaetningen af Skovene eller rettere Skovenes Skatydelse til Kommunerne, og det andet angik Nødvendigheden af at søge tilveiebragt større Frilagre her i Kjøbenhavn efter den foreløbig lagte Plan. Hvad det første Spørgsmaal angaar, skal jeg udtale, at jeg som Bestyrer af Statens Skovdomæner jo dog ikke kan forudsættes at have nogen særlig Interesse af at skaffe Kommunerne større Bidrag af Skovene, end de hidtil have havt. Jeg ser ikke rettere end, at for det første Spørgsmaalet om en større Ydelse af Skovene til Kommunerne efter Skyldsaetning nødvendigvis maa sættes i Forbindelse med en borttagelse fra Statskovene af de Ydelser, de allerede nu have til Kommunerne efter en tidligere kongelig Resolution, og det er jo meget betydelige Vrende deputater, der gives til Kommunerne i de Egne, hvor Statskovene ligge. Det er den ene Bemærkning. Den anden er den, at jeg vel ikke ser rettere end, at Klagen over den Mangel, som det ærede Medlem fremdrog, at Skovene efter deres gamle Skyldsaetning ikke yde noget rigeligt, efter hans Mening heller ikke noget passende, Bidrag til de kommu-

nale Udgifter, er i væsentlig Grad begrundet, men at jeg heller ikke ser rettere, end at Manglen, forsaavidt det erkendes, at den er tilføede, kun kan afhjælpes ved Gjennemførelsen af en kommunal Næringsstat. Jeg ser ikke rettere, end at det er den eneste Veie, ad hvilken man vil kunne løse denne Opgave. Jeg har i min tidligere Stilling beskæftiget mig med Spørgsmaalet om, hvorvidt en ny Skyldsaetning af Skovene vilde være rigtig, nemlig som Indenrigsminister — Spørgsmaalet vedkommer jo ikke Finantsministeren — men jeg er ganske vist kommen til det Resultat, at en ny Skyldsaetning af Skovene er meget vanskelig for ikke at sige umuligt kan gennemføres jevnstides med Opretholdelsen af den nuværende Skovvang. Det er efter min Mening umuligt at fordre lige Ydelse af den Jord, som benyttes til Skov, og af den Jord, der benyttes til Agerdyrking, naar det er forbudt Gieren at benytte Jorden paa den for ham fordelagtigste Maade. Saalænge man vil tvinge Gieren til endogfaa paa de bedste Jorder kun at dyrke Skov, er det efter min Mening umuligt at kræve ligesaa stor Skat af denne Jord som den, man kræver af den Jord, som staa til Gierens frie Raadighed. Derimod ser jeg ikke rettere, end at de kommunale Fornødenheders Trang til at faae et ligeligt og naturligt bidrag af Skovene, vil fuldt ud kun kunne opveies ved en kommunal Næringsstat. Den Mangel, som det ærede Medlem fremhævede, at en Skoveier, der bor udenfor Kommunen, og hvis Skov har lidet eller intet Hartkorn, er fri for kommunale Ydelser, bestaar jo i nøiagtig det samme Forhold for mange andre Næringer, der drives i Kommunen. Kommunen har jo ikke nogen som helst Indtægt af Næringer som Teglværk og Møllebrug, naar Gieren bor udenfor Byen, og der er i mine Tanker alforu den samme Nødvendighed for ved en Næringsstat at ramme disse Næringer som for at ramme Skovene. Hvad jeg her har udtalt, maa betragtes som en Udtalelse af min private Mening, thi hele Spørgsmaalet om en anden kommunal Beskatning og om en eventuel ny Skyldsaetning af Skovene ligger ikke under Finantsministeren, men under Indenrigsministeren, og Udtalelsen skulde ganske vist ikke være fremkommen, dersom ikke det ærede Udvalg og det ærede Medlem havde foranlediget den ved at stille det Spørgsmaal, om man ikke fra Finantsministerens Side vil gøre Noget for at faae gjennemført en ny Skyldsaetning af Statskovene. Dette Spørgsmaal maa jeg besvare absolut benægtende. Jeg agter ikke at gøre Noget i saa Henseende, og jeg tror, at, naar Alt kommer til Alt, og man vil sammenholde, hvad der ydes af Statskovene til Kommunerne af Deputater osv. foruden af Skovskylde hartkorn, med hvad der kan tilkomme Skovene som Næringer i Kommunen, faae Kommunerne i det